

*Az ének, melynek eléneklésére
idejöttem, mindmáig
elénekeletlen.*

*Napjaimat eltöltém azzal, hogy a
húrokat ráfeszítettem
hangszeremre, aztán megint
leszedtem róla.*

*Az idő még nem jött el, megfelelő
szavakra még nem leltem, csak a
vágy kínozza szívemet.*

*A bimbó még nem pattant fel;
csak a szél sóhajt el mellette.*

*Nem láttam arcát, nem
hallgattam figyelve szavát, csak
halk lépteinek neszt hallottam
meg az úton a házam előtt.*

*Az egész áldott nap eltelt azzal,
hogy pihenőhelyét készítettem el
a földön, de a lámpa még nincs
meggyújtva, s így nem kérhetem,
hogy betérjen házamba.*

*Életemet a remény táplálja, hogy
találkozom majd veled, de e
találkozás ideje még nem érkezett
el.*

*Rabindranath Tagore: Gitanjali
(részlet)*

**XXXI. évfolyam 2. szám
2024. február**

Bulányi Gy.: A Bokor születési rátája	5486
Simonyi Gy.: Kihalás...	5489
Dőry I.: Beszélgetés a ...	5490
Gromon A.: Jézus és a gyerekek	5495
Király I.: A gyermek	5499
Merza J.: Apák és fiúk	5505
J. Imbach: Mít tegyünk...?	5509
ZSGY...: Egy váratlan születésnapra	5512

« Az emberi elköteleződés folyóirata – családjunkért,
nemzetünkért, mindenkiért – Isten Országá megvalósulásáért.»
Elérhetőség: koinonia.tarsak@gmail.com

BULÁNYI GYÖRGY

A BOKOR SZÜLETÉSI RÁTÁJA

*Végül a jó földbe hullott az,
aki meghallgatja, megszívleli a tanítást,
s jó termést is hoz, az egyik százszorosát,
a másik hatvanszorosat,
a harmadik harmincszorosat
(Mt 13,23).*

Kedves Testvéreim! Aki Isten gyermeke, az figyel a lelkiismeretére, a maga vallása szent szövegeire, meg a testvérei szövegére is. Ilyenként figyeltem a múlt vasárnapon a mise után a kerti padon Zsolt testvérünkre, aki elmesélte, hogy egy levelező listát nyitott számítógépén, s megkérdezte, hogy átküldheti-e azt nekem drótpostán. Mondtam neki, hogy köszönettel veszem.

Átküldte, s megtudtam belőle, hogy arról beszélgetnek: hogyan kell érteni a Miatyánk szavát: *Bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek* (Mt 6,12).

Én is hozzászóltam az anyaghoz, mégpedig úgy, hogy beütöttem a KIO 62. numerusát, melynek címe az – ERŐ-NEMALKALMAZÁS ÉS ÜLDÖZÖTTség – fejezetben belül a negyedik pont: **Boldogok a**

békességek – az alábbi alcímekkel: **a/ Erőnemalkalmazás és béke, b/ A panaszos kibékítése, c/ Jog az egyházban, d/ Megbocsátás.** – Ezt a 62. numerust nem idézhetem most, mert magában is hosszabb, mint amennyit egy prédikáció elbír – ki-ki elolvashatja otthon, ha van neki KIO-ja.

De hozzá raktam még az alábbi szöveget: **Kedves Zsolt**, a fenti szöveget 40 évvel ezelőtt írtam – az átkosban. Az emberi történelem mindig lehányta ezt a fenti jézusi szöveget. Konstantinig csak vértanúk lehettünk ezzel a megbocsátásszöveggel. Aztán jött Konstantin nyomában a fordulat, s a keresztények is csinálták tovább, amit az emberiség Jézus előtt és Jézus után is tett. Konstantin után pedig már egyházi jóváhagyással maguk a *szentjeink* is. Mindannyian tudjuk, hogy a Szent Jobb négy felé vágatja unokabátyja, Koppány testét... Koppány is eszmei alapon állt, István is. Nem látok különbséget köztük. Mind a kettő az ütés elve alapján állt. S mind a kettő a maga istene nagyobb dicsőségre verekedett. Az egyiknek istenét úgy hívták, hogy Hadúr, a másikét pedig úgy, hogy Jézus Úr.

Az 50-es évek elején beszélgetnek a Gyűjtő fogházban a kegyelemből fel nem akasztott életfogytosok – s el nem fogyó reménnyel – az áhított jövőről. Egyikük mondja nekem: *Ha jön az óra, megnyílnak a börtönök. De Titeket, papokat, még egy darabig lakat alatt tartunk. Mi kimegyünk, elvégezzük a dolgunkat, s utána jöhettek ki ti is – temetni.*

Tanítványok nélkül nincs Jézusnak sem egyéb megoldása: Keresztre kerülhet, és nem veszi el a világ bűnét. Marad az addigi bűnök summája + a Golgota bűne – az egyházi és világi urak jóvoltából – Kaifáséból, Pilátuséból.

Alternatív társadalomra van szükség: az ütő emberek egyelőre megmaradó társadalmá mellett a nem ütők társadalmára, azaz a Jézustól hirdetett Isten Országára. A jézusi, a Konstantin előtti kort kell folytatni. A Konstantin után folytatódó jézustalan keresztény kort le kell váltania egy másiknak, a jézusi Bo-kornak. Ez sem lesz olcsó mulatság, de már valamivel azért olcsóbb lesz, mert korunkban, legalábbis hazánkban, eltörölték a halálbüntetést. Így aztán alternatív társadalomként megélhetünk benne – ha csinálunk olyat. Kortársaid között van a Bokorban a 16 gyerekes Király-család (Náci majd annyi idős, mint Te), s mellette még négy család egyenként 10-10 gyermekkel. Magyar nemzetünk jövője az ő kezükben van. Üthetjük éppen az ütésre érdemesnek találtakat, de ez nem változtat azon, hogy jelenünkben egy nőre 1,2 gyermek szülése esik. Biztosan elpusztul – biztosan kipusztítjuk – nemzetünk ezzel a szülési rátával.

Zsolt pedig ezt válaszolta: Kedves Gyurka bácsi, először is köszönöm, hogy reagáltál. Ha a mi levelező listánkon a későbbiek során és ebben a tárgykörben valaki behozza majd egy tanult pap, vagy lelkész (pl. Török József, vagy Bolberitz Pál, vagy valaki más) véleményét, én a tiédet fogom citálni.

Azt kell gondoljam, hogy az évek során megérezhetted, hogy hitedet, elkötelezettségedet tisztelem, és érdeklődéssel hallgatom gondolataidat. Ezen a területen nagyságrendekkel fölöttem és általában felettünk állsz, hiszen egy élet koncentrált munkája áll szemben a mi – szükségszerűen – megosztott, világi hívságokra, családra, megélhetésre, „koncentráló” figyelmünkkel. Van azonban egy valami, amiben senkit sem tartok magamtól feljebb, vagy lentebb valónak. Ez pedig a tudatunk mélyén meglapuló lelkiismeretünk szerinti élet akarása vagy elutasítási hajlama.

Engedelmet kérek: ennek szellemében vetek fel egyetlen gondolatot, és elfogadom, ha ezt a csekély kompromisszumos javaslatomat is visszautasítod. Arra utalok, hogy az az ember, aki érzékelhetően és élete során tartósan visszautasítja, hogy lelkiismerete szavára hallgasson, az valójában nem testvér vagy felebarát, hanem csak potenciálisan az. Aki pediglen sem testvérem, sem felebarátom, de rendre „megbánt”, arra nézvést sem a megbocsátási készség, sem a metanoia, sem a befogadó megbocsátás – az én felfogásomban – nem értelmezhető. Az ilyen – látszólag emberi lényért – csak annyit tehet valaki, hogy kéri az Istent, terelje vissza az ilyet a nyájba testvéremnek vagy felebarátának. Már ez a fohász is a megbocsátási készség JELZÉSE, és egyfajta békességet kívánó lelkület megnyilvánulása, de egyben fennmarad egy védekező kétely az ilyen emberrel szemben. Ez a magatartás talán nem a jézusi példa direkt visszautasítása.

Az pediglen, ami napjainkban anyánként az 1,2 gyermek vállalását jelenti, az valóban tragikus. Gondolod-e, hogy ha nem ilyen – közösség-ellenes – sántáni politikai elit ülne a nyakunkon, akkor is 1,2 lenne ez a statisztikai adat? Nem tudom, de bízom benne, hogy nem így lenne.

Viszontválasz: Kedves Zsolt! Bizonyos vagyok benne, hogy ez termékenységi ráta más lenne, ha sorsunk másképpen alakult volna: ha nem omlott volna össze 1918-ban a Magyar Birodalom, ha nem jött volna 1919-es rémuralom, ha 1945-ben nem győz a vörös hadsereg, s ha nyomában nem jönnek vissza a moszkovíták, ha 1956 november 4-én nem tiporják el a szovjet tankok a forradalmat, ha 1990-ben a szovjet hadsereg távozása után nem vonul be a nemzetközi nagytőke, s ha a bukott rezsim káderei nem szolgálják ki gátlástalanul a tőkés társaságokat.

Mindazonáltal és de. A rátáért felelősök vagyunk mi is. És bizony a miénk a nagyobb felelősség. Vedd elő a *Koinónia* című folyóiratunk utolsó számát, s annak 1437. oldalán megtalálod Gazdag István – *A demográfia mint a XXI. század csodafegyvere* – című tanulmányában, hogy az első és második világháborúban győztes és szinkatolikus Olaszországban ez a termékenységi ráta – 1,25. Azt is, hogy egész Európában a legmagasabb az ugyancsak győztes Franciaországban – 1.9 a ráta, de ez már a bevándorolt mohamedánok sok-sok milliójának köszönhető. A keresztény Európa már határozott magáról. Nem.

Javítok: a jézustalan, istentelen Európa már döntött: kiirtja magát az élők sorából. Miközben az emberiség nem keresztény – pontosabban – nem jézusi, hanem Istenre és Tőle kapott lelkiismeretére figyelő része – bizony minden *sátáni gátlás* nélkül – teljesíti továbbra is a Teremtés könyvének szavát: *Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet...!* (Ter 1,28)

Mi, keresztények, nem ezt tesszük, hanem húzzuk a vészharangot a demográfiai robbanás miatt. Aljas és hazug módon. Ezt mondjuk: Elpusztul a Föld, ha tovább szaporodunk. Attól nem pusztul el. Csak az autóinktól meg annak a testvéreitől lyukad ki az ózon-pajzs.

Valakik ismeritek már közelebbről is Attilát és Csurit. Május 31-én ismertem meg őket, amikor előadtam a *Jobbik*-ban. Június 15-én velem voltak Visnyeszéplakon is. S barátkozgatunk minden lehetséges mennyiségben. Attila találta ki, hogy a keresztény kor után a bo-kor következik.

Amikor 40 évvel ezelőtt írtam a KIO-t, már elkezdtek a közelítést a 1,2 tizedes ráta irányában: Évről-évre fogyott az élveszületések száma hazánkban. Ezt írtam a KIO 74c. *Szaporodjatok és sokasodjatok* c. fejezetében: Hogy az embert a maga szentháromsági életébe beemelni akaró Messiás minél többeket akar oda beemelni – e tekintetben semmi kétség sem lehet. *A Messiás akarja a sokgyermekes családot* azért is, mert a gyermek elfogadása és Isten népévé nevelése nem a magamért élés, hanem a másokért élés, a szeretet megnyilvánulása; ugyanúgy, ahogy a házasságon belül és azon kívül érvényesített adástörvény, erőnemalkalmazás, szolgálat és Örömhír-hirdetés is az. A kérdés csak az, hogy *mennyi gyermek elfogadását-felnevelését kívánja meg népétől*.

Isten az emberiségre bízta – annak fennmaradását is, sokasodását is. Aki kellő ok híján fogyasztja az emberiség életét, az ugyanúgy vevéssel, élet-elvevéssel vétkezik, mint Káin. Nem az egyed, hanem az emberiség életét gyilkolja. Ennél fogva *a gyermekvállalásban van egy kötelező alsó határ*. Ez koronként és helyenként különböző. Jelen civilizált nyugati társadalmunkban 2,4 gyermek szükséges az előző nemzedék 2 főjével szemben ahhoz, hogy a társadalom létszáma ne csökkenjen. Az önhibájukon kívül nem szaporodók miatt a többieknek kell pluszt vállalniuk: tehát $2,4 + x$ gyermeket. A "sokasodási" parancsot teljesítendő – pedig még többet: $2,4 + x + y$ számú gyermeket. Mindezek alapján Isten népe – itt, nyugaton – akkor teljesíti az emberiség egészére vonatkozó V., a *Ne ölj!* parancsot, ha családjaikon belül átlagban megvan a három gyermek, amely szám az élet fennmaradását, sokasodását is biztosítja. Ahhoz, hogy ez az "átlag" össz-társadalmilag is meglegyen, Isten népe egyes párjainak 4-5 gyermeket kell "beterveznie". Ezen alsó határ (tisztességetika) elérése után a szeretet szférájába jutunk. Ezen belül már *magunk emelgetjük magunknak a mércét*, aszerint, hogy mennyire értünk meg belülről a mérce feljebb emelésére. Ennyi idéztem a KIO 73/c-ből.

Magam a nemzetkipusztításra köteleztem el magamat az egyház indítására és Jézus példájára. Jézust megakadályozta a nősülésben, hogy fel nem bontandó kötelékben élt Mennyei Atyjával. Megakadályozta, bár volt. aki halálos szerelemmel szerette Jézust, és Jézus sem volt közömbös iránta... – Mária Magdolna – kinek neve Péter után a legtöbbször kerül elő az evangéliumokban.

Ezek után elővettem a Bokor címlistáját, a találtam benne az első két nemzedékben 197 olyan nőnek a nevét, aki már elmúlt húsz, a legidősebb meg kilencven éves, azaz legkésőbb 1987-re megszületett. S elkezdtem kiírni belőle, hogy hány gyereknek adtak életet. Elment rá egy délutánom. Ennek az eredményét fogom most közölni veletek, Találtam köztük 33 olyan abszolút nemzetkipusztítót, amilyen magam is vagyok. Aztán találtam köztük – nem biztos, hogy saját hibájukból – 11 egykézőt és 27 kettőkézőt, azaz relatív nemzetkipusztítót, tehát összesen $33 + 38 = 71$ -et. Következtek a tisztességnormát teljesítők, akik három gyereknek is adtak már életet. Ezeknek a száma – 44.

Ezeket követték a jézusi normát teljesíteni akarók. Négy gyermeknek adott életet Istennek 43 szerelmes lánya. Öt gyermeknek pedig 13 testvérem – ötször áldja meg érte őket az Isten. Hat gyermeket szült megint csak 13 testvérünk. Hét gyermeket szült az én anyukám, de az ő neve már nincs bent címlistánkban, mert már 34 éve eltemettem. De 7 Bokor-testvérem megütötte édesanyám istenszeretetének normáját, el is tudnám sorolni nevüket: Éva Vácról, Jutka Pestről, a többit már nem sorolom fel, úgy sem ismeritek őket. De Ági nyolc gyerekekkel ajándékozta meg férjét, Pistát. Kilencet idáig még senki sem szült, de tízet négyen is. A Gabi, az Ancsa, az Orsi – az első három. Orsinak a múlt vasárnap eskettem meg elsőszülött fiát: a hétgyerekes Jutkának a negyedikjét, a Julit, adtam Tamáshoz. A negyedik tíz gyerekes az Anikó, ott is volt nagy pocakjával a lagzin: abban volt a tizedik.

S ezek után következik az eddigelé abszolút Bokor-csúcs: Zsike, aki 16 gyermeket szült Nácinak. Mikor a 12. gyermek jövését bejelentették nekem érdi házuk előtt, ünnepélyesen kezet csókoltam Zsikeknek. A többinél már nem. Szóltak is nekik nagyobb gyerekeik: Hagyjátok már abba, majd szülünk mi nektek – unokákat. Még egy darabig nem hagyták abba. Zsike mondta egyszer nekem: *Gyurka bácsi, én vagyok a világ legzöldebb asszonya, nem bírom ki, hogy ne legyen mindig egy kisbabám*.

Ha elosztom a fenti 631 gyermeket az őket megszüülő anyák számával, akkor megkapom a **3,2 tizedes termékenységi Bokor-rátát**.

Most pedig válaszolok Zsolt levelének első felére: Az ilyen – látszólag emberi lényért – csak annyit tehet valaki, hogy kéri Istent, terelje vissza az ilyet a nyájba testvérnek, vagy felebarátnak. Már ez a fohász is a megbocsátási készség JELZÉSE és egyfajta békességet kívánó lelkület megnyilvánulása, de egyben fennmarad egy védekező kétely az ilyen emberrel szemben. Ez a

magatartás talán nem a jézusi példa direkt visszautasítása – írja levelében Zsolt.

Én úgy gondolom, hogy ez a jelzés maga a megbocsátási készség. S az, hogy megmarad Benned a védekező kétely az ilyen emberrel szemben, ez valószínűleg nem a jézusi példa visszautasítása. A tékozló fiú apjában is megmaradt a kétely fiával kapcsolatban. Fogalmazhatom ezt a kételyt úgy is, hogy megmaradt azért benne a reménység.

Békességteremtőknek kell lennünk. Gondolhatom úgy is, hogy bizonyos vagyok, hogy más lenne a termékenységű rátánk, ha nem azok volnának az urak felettünk, akik uralkodnak rajtunk: ha egy hete a Melegek nem vonulhattak volna fel utcáinkon, mert ezt a fajta nemzetgyilkosságot nem szabad egyetlen élni akaró nemzetnek sem megünnepelnie. Csak sírni lehet, hogy vannak közöttünk ilyen betegek is (lásd: Róm 1,26-27). De csak bizonyos vagyok, és nem biztos, hogy más lenne a termékenységű rátánk.

Rettenetesen szégyellem magam, hogy a keresztények, a nem-jézusiak – a világ szemetjévé lettek. Hazánkban is azokká lettek. A jézusi embereknek nem ilyen a termékenységű rátájuk. Nem 1,2, hanem 3,2!!!

Jöjjön el a Bo-kor, azaz az Isten Országának megteremtésének legújabb kísérlete.

SIMONYI GYULA

KIHALÁS A BRUTÁLIS EVOLÚCIÓ FÖLDJÉRŐL: FELHALÁS AZ ÉDENBE

Parafrázis a Teremtés könyve 2-3 fejezet alapján

A férfi és a nő meztelen volt, mégse szégyenkeztek egymás előtt. De a fallosz ravaszabb volt a föld minden állatánál, amit az Úristen teremtett.

Ezt mondta a nőnek: „Valóban mondta Isten, hogy az állatok közül kiemelkedve most már nem élvezhetitek egymás testét?”

A nő így válaszolt: „Továbbra is élvezhetjük egymás testét, simogathatjuk, csókolgathatjuk, nyalogathatjuk, szopogathatjuk, összedughatjuk amink van. Isten csak a spermáról mondta: Ezentúl már ne engedjétek a hüvelybe, nehogy meghaljatok.”

Erre a fallosz így beszélt a nőhöz: „Semmi esetre sem fogtok durvábban meghalni, mint eddig, mint az állatok. Isten jól tudja, hogy szemetek már felnyílt, olyanok lettetek, mint az istenek, akik ismerik a jót és a rosszat. Így ha ezután is a férfi spermája a hüvelyedbe jut,

teremteni fogtok, uralkodni, dönteni életről és halálról. Isten azt akarja, hogy szaporodjatok és sokasodjatok, és uralkodjatok minden élőlényen a Földön.”

A nő tudta, hogy a fallosz élvezhető, tekintetre szép, és szerette orgazmuskor a hüvelyében érezni. Ezért nem vigyázott továbbra se, s a férfinak is azt mondta, szükségtelen az óvatosság. Így a sperma újra a hüvelyébe jutott és most már emberként teherbe esett.

De mivel már felnyílt a szemük, megrázta őket a szülővé válás súlyos felelőssége. Észrevették, hogy meztelenek és hogy olyanok lettek mint az istenek, ismernek jót és rosszat. Sokasodni tudnak, embert teremteni a Földre, s dönthetnek mely lényeket akarnak ezzel kiszorítani a létből. Amit eddig állati öntudatlansággal éltek meg, a nemzés, szenvedés, halál könyörtelen körforgását, az most már elborzasztotta őket. Megsejtették a szaporodás kényszerétől hajtott földi evolúció alacsony rendű brutalitását.

Fügefaleveleket fűztek össze, és kötényt csináltak maguknak. Azután meghallották az Úristen lépteit, aki a nappali szellőben a kertben járkált. A férfi és a nő elrejtöztek az Úristen előtt a kert fái között. De az Úristen hívta a férfit és így szólt hozzá: „Hol vagy?” Ő így válaszolt: „Hallottam lépteidet a kertben, s féltem, mert meztelen vagyok, tehát elrejtöztem.”

De ő így szólt: „Ki adta tudtadra, hogy meztelen vagy? Noha már feljebb emelkedtél az állati színtről, mégis a nő hüvelyébe ejakuláltál, amit megtiltottam?” A férfi így válaszolt: „A nő, akit mellém rendeltél, nem akart továbbra se vigyázni, azért tettem.” Az Úristen megkérdezte a nőt: „Mit tettél?” A nő így felelt: „A fallosz vezetett félre, azért tettem.”

Az Úristen így szólt a falloszhoz: „Mivel becsaptad az embert, az evolúciót hazudtad istennek, szaporodásra és uralkodásra biztattad, átkozott leszel, a túlnépesedés csapása a világra. Ellenkezést vetek közed és a nő közé, ő a terhességtől rettegve húzódozik majd még az élvezkedéstől is. Nem fog bízni benned, és neked át kell verved, agyomosással és erőszakkal tudod csak teherbe ejteni.”

A nőhöz pedig így szólt: „Megsokasítom terhességéd kínjait. Fájdalmak közepette szüled gyermekeidet. Vágyakozni fogsz a férfi után, ő azonban, különösen ha már teherbe tudott ejteni, uralkodni fog rajtad.”

A férfinak ezt mondta: „Mivel folytattad az állati gondatlanságot a nővel együtt és a hüvelyébe ejakuláltál, jóllehet megtiltottam, a föld átkozott lesz a